

РЕШЕНИЕ

№ 5831

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Мария Шишкова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2707** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Й. Й., ЕГН [ЕГН] против Решение от 24.11.2021 г., постановено по НАХД № 10513/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-029390 от 27.01.2020 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание Глоба в размер на 200 (двеста) лева за извършено административно нарушение на чл. 25, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и Глоба в размер на 10 (десет) лева за извършено административно нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждане на делото от въззивния съд, довело до ограничаване правото на защита на касатора. Сочи се, че за проведеното последно съдебно заседание – на 07.07.2021 г., в което делото е обявено за решаване, касаторът не е бил надлежно уведомен, поради което не е взел участие и не е могъл да упражни лично правото си на защита, включително и да направи искания и да ангажира доказателства в подкрепа на становището си за незаконосъобразност на обжалваното

наказателно постановление. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на решението на въззивния съд.

Ответникът по жалбата – началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР не се е възползвал от правото на отговор и не се представлява в касационното производство.

Касаторът редовно уведомен, на посочен от него мобилен номер (на 10.05.2022 г.), не участва и не се представлява в съдебното производство пред настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното с нея решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, IV касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, лице, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок, с оглед отразената дата на изпращане на пощенското клеймо в приложената обратна разписка – 13.12.2021 г., срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки информацията в събраните в хода на съдебното производство доказателствени източници – показанията на актосъставителя и на другия водач на моторно превозно средство – участник в пътно-транспортното произшествие и приложените писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

На 25.12.2019 г. в [населено място], около 16,45 ч. касаторът управлявал лек автомобил марка „А. М.“ с ДК [рег.номер на МПС] , движейки се по [улица], в посока от [улица]към [улица]. При преминаване през кръговото кръстовище на С. гара от дясната му страна се движил управляваният от свид. Д. Н. автомобил „Тойота“ с ДК [рег.номер на МПС] . При напускане на кръговото кръстовище, управляваният от касатора автомобил навлязъл частично в съседната дясна пътна лента за движение, без да пропусне движещия се по нея автомобил на свид. Н.. Последвало съприкосновение между двете превозни средства в резултат на което била увредена лявата страна на автомобила на свид. Н..

На мястото на произшествието пристигнали служители на отдел „Престъпления по пътищата“ при СДВР, които в съставените Протокол и скица за настъпилото ПТП отразили данните от саморъчно попълнените декларации от двамата водачи на превозните средства, участвали в произшествието, както и личните си възприятия. Касаторът не представил контролния талон към издаденото му свидетелство за управление на МПС. В съставения му Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА, № 138344 поведението му като водач на МПС, участвал в ПТП, е квалифицирано като нарушение на задължението по чл. 25, ал. 2 от ЗДвП – „...да пропусне пътните превозни средства, които се движат в съседна пътна

лента“ при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в тази лента, за да осигури спазването на предимството на управлявания от свид. Д. Н. в дясната пътна лента автомобил „Тойота“ с ДК [рег.номер на МПС] . Отражено е и нарушение на задължението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП – не носенето на контролния талон към свидетелството за правоуправление.

Актът е връчен лично на касатора в деня на съставянето му – 25.12.2019 г. като в бланковата разписка, удостоверяваща този факт, е отразена и правната възможност по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Към материалите в административната преписка е приложена справка - картон на водача М. Й., която съдържа данни за издадените му свидетелства за управление на МПС, придобитите категории, контролните точки, с които е разполагал към съответни периоди след първоначалното придобиване на правоспособност, наложените административни наказания и принудителни административни мерки за нарушения на правилата за движение по ЗДвП и ППЗДвП. Приложени са и документи, удостоверяващи компетентността на длъжностните лица, съставили Акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на същия наказателно постановление.

В наказателното постановление, както и във всички останали писмени документи, съставени по време на проверката от служителите на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, посетили мястото на ПТП, е посочен постоянният адрес на касатора в [населено място], област М.. Факт е, че в саморъчно попълнената декларация, касаторът е посочил адрес в [населено място], който видно от представеното удостоверение към жалбата, с която е сезирал въззивния съд, е негов настоящ адрес, считано от 19.03.2015 г. Към преписката не са приложени доказателства за връчване на наказателното постановление на касатора, поради което законосъобразно в обжалваното решение е прието, че въззивната жалба е подадена в предвидения от закона срок.

В мотивите на обжалваното решение СРС е кредитирал изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, както и показанията на актосъставителя В. Д. и на водача на другия автомобил, участвал в произшествието – свид. Д. Н.. Въз основа на тези доказателствени източници е направил изводите си относно законосъобразното спазване на процедурата по констатиране на административните нарушения с АУАН и санкционирането им с издаденото НП. Приел е, че както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица и са разполагали с предвидената в чл. 189, ал. 1 във вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП материална компетентност.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от съставите на инкриминираните административни нарушения, като е спазил процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници по чл. 107, ал. 5 и чл. 114 от НПК, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН. Препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН и константната практика на ВАС в задължителните за приложение тълкувателни решения на ОСК (ТР № 2/03.06.2009 г. по т. дело № 7/2008 г.; ТР 3/10.05.2011 г. по т. дело № 7/2010 г.; ТР № 8/16.09.2021 г. по т. дело № 1/2020 г.)

определят приложимостта на нормите на АПК единствено досежно процесуалния ред, по който се развива касационното производство и то, доколкото не противоречат на НПК. Затова, съгласно разпоредбата на чл. 218 от АПК, касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на въззивното решение с материалния закон и дължи произнасяне по наведените касационни основания.

Постановеното решение от СРС е валидно и допустимо, при обективно и всестранно изяснени фактически обстоятелства от значение за прилагане на материалния закон. Позоваването на презумпцията по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, в конкретния казус е обосновано и не търпи критика и от гледна точка на доказателствения стандарт на чл. 303, ал. 2 от НПК, по отношение на установяването на съставомерните елементи на административните нарушения, за които е санкциониран касатора.

Възраженията срещу наложените санкции са свързани не с фактическите обстоятелства, въз основа на които е установен механизмът на настъпване на пътно транспортното произшествие, в което като водач на МПС е участвал касатора, а със спазването на процедурата по надлежното му уведомяване и връчване на наказателното постановление, както и призоваването му за участие във въззивното производство.

В писмени доказателства, удостоверяващи предприетите действия по връчване на наказателното постановление е отразено, че поради неоткриване на адреса, на който е постоянната адресна регистрация на санкционираното лице в [населено място], е приложена разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, считано от датата, на която е удостоверено посещението на адреса в докладната записка от служители на ОДМВР – М., РУ – Л. с УРИ № 4332р-7977/08.05.2020 г. (л. 15 – 17 от делото). Използването на предвидената нормативна възможност не е ограничило правото на санкционираното лице да инициира съдебен контрол по предвидения ред в чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, поради което възражението за липса на основания за прилагане на разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, е ирелевантно по отношение спазването на процедурата по установяване на административните нарушения и тяхното законосъобразно санкциониране от компетентния административен орган.

Неоснователни са и оплакванията в касационната жалба за допуснато нарушение в хода на въззивното производство, ограничило правото на участие и на лична защита на санкционираното лице. След представяне на удостоверение за настоящ адрес, съответстващ на посочения в саморъчно попълнената декларация, непосредствено след настъпване на ПТП, касаторът Й. е призоваван 3 пъти редовно на адрес в [населено място],[жк]като се е явил в първото публично съдебно заседание, проведено на 17.02.2021 г. В това съдебно заседание са проведени и разпити на актосъставителя и на водача на другия автомобил, участвал в ПТП, станало повод за санкционирането на касатора. Съдът е уважил, макар и неконкретизирано искане на касатора за провеждане на разпит на свидетел при режим на довеждане, на неиндивидуализирано по имена лице, което по твърдения на жалбоподателя можело да свидетелства за настъпилото ПТП. Именно уважаването на доказателственото искане е станало основание за отлагане на делото. Последващите две поредни съдебни заседания – проведени на 13.04.2021 г. и на 01.06.2021 г. са отложени по искане на жалбоподателя. И ако за съдебното заседание на 13.04.2021 г. същият е представил доказателства за влошеното си здравословно състояние още с депозираната молба с искане за отлагане на делото, то за съдебното заседание на 01.06.2021 г. такъв документ не е представен,

дори и след провеждане на съдебното заседание. Факт е, че за съдебното заседание на 07.07.2021 г. жалбоподателят не е бил редовно призован, видно от приложената призовка на л. 35 от делото и отразената забележка относно посещенията на адреса, но от този факт не следва извод, че въззивното производство е приключено в нарушение на процесуалните норми на ЗАНН. Разпоредбата на чл. 61, ал. 4 от ЗАНН е императивна и задължава съда да разгледа делото и в отсъствието на жалбоподателя, когато не е намерен на посочен от него адрес за призоваване, каквато е конкретиката и в настоящия казус.

Предвид изложеното, обжалваното решение като обосновано, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде потвърдено, поради което, на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.11.2021 г., постановено по НАХД № 10513/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 13 състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.